

Enyorança d'una estança que acaba

El projecte “Enyorança d'una estança que acaba”, convida a reflexionar sobre un nou paradigma que està sorgint en la nostra societat sobre l'espai més íntim en què vivim: llar o vivenda?

En diferents moments de la nostra vida ens plantegem o ens toca triar, quina funció volem o ha de tenir l'espai més íntim en el què ens toca viure. Les diferents situacions que s'estan generant en la nostra societat, ja siguin econòmiques, sanitàries, laborals, familiars, etc., ens fa replantejar la cultura heretada sobre la funcionalitat del lloc en el qual històricament es desenvolupen les circumstàncies i relacions específiques de la nostra vida familiar, fent-nos reflexionar sobre quina funció ha de tenir la nostra Llar.

Com identifiquem la nostra llar?: el lloc on ens sentim segurs i protegits, on podem ser nosaltres mateixos sense por al judici dels altres, o com un espai on la seva principal funció és oferir-nos refugi.

És aquí, on aquesta proposta, proposa transformar i donar el protagonisme necessari a l'espai físic de les finestres de la Fundació Guillem Viladot, perquè, amb la instal·lació d'una sèrie d'imatges de nius buits de diferents ocells, ho transformi en un espai de pensament sobre lo privat / llar i lo públic / vivenda.

Aquest projecte pretén que la gent que transita diàriament per la frontera entre el museu i el carrer, reflexioni al voltant de les noves realitats, sobre l'espai més íntim en el que ens toca viure, i la tènue frontera entre l'endins o el fora que ens ofereix la finestra per on observar aquest nou paradigma.

NOTA: Les imatges són de nius trobats en el Montsec de Rúbies, dins el municipi de Vilanova de Meià a la Noguera.

LA FINESTRA INDUÏDA __ PROJECTE INTERVENCIÓ EN LES FINESTRES DE LES FAÇANES DE LA FUNDACIÓ GUILLEM VILADOT

Enyorança d'una estança que acaba